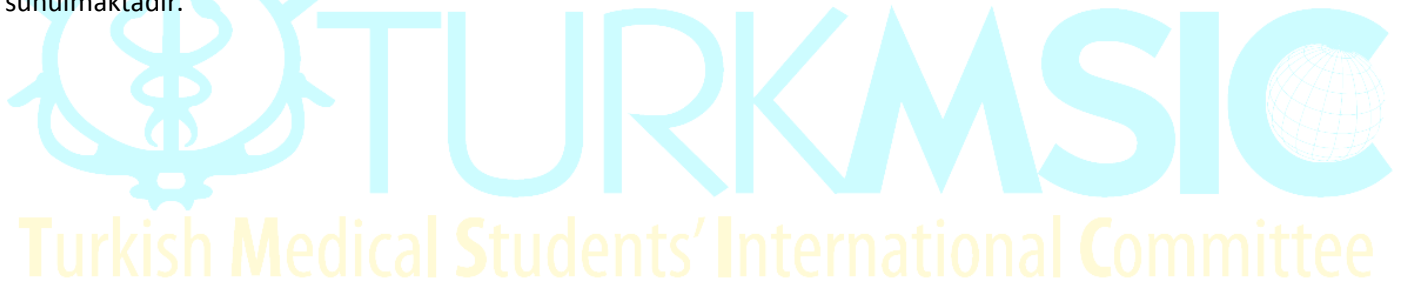

I.TÜRK TIP ÖĞRENCİLERİ ULUSLARARASI BİRLİĞİ SEMPOZYUMU
SAĞLIK HUKUKU
'DEĞİŞEN SAĞLIK POLİTİKALARI ÇERÇEVESİNDE HEKİMİN YASAL SORUMLULUKLARI, HEKİM HAKLARI'
12-13 ŞUBAT, GÜR KENT OTEL, ANKARA

GİRİŞ

İnsan hakları sözleşmeleri ile birlikte yurttaşların; sağlık, ekonomik, kültürel, siyasi ve sosyal temel hakları mümkün olan en büyük geçerliliğe sahip kılınmıştır. Bugün, neredeyse küresel bir hak arama temeli haline gelmişlerdir. Bu temel hakların işlevi, temel değerlerin biçimsel olarak hukuki bir hak talebine dönüşmelerini güvenceye almaktır. Temel hakların dönüştürülerek hayat bulmasında toplumsal aktörlerin güç dengesi; günümüz dünyasının bir anlamda saç ayakları; kamu, özel ve üçüncü sektör yani sivil toplum oluşumları olarak bilinmektedir. Bu saç ayakları arasındaki denge unsurlarından hiç şüphesiz üçüncü sektörün yani sivil toplumun bir aktörü olan Türk Tıp Öğrencileri Uluslararası Birliği'nce düzenlenen Sağlık Hukuku Sempozyumu ile ülkemiz tüm tıp fakültesi öğrencileri arasında bağımsız, siyasi olmayan yani özgür bir yapılanma oluşturulmuştur.

Sosyal devletin olmazsa olmazlarından sağlık hakkı ve sağlık hakkının uygulamadaki temsilcileri olan hekim adaylarının, ülkemizin 36 tıp fakültesinden 200'ü aşkın tıp fakültesi öğrencisinin, ülkemiz güncel sağlık politikaları ile hekim haklarına istinaden görüş ve önerilerini içeren bildirgemiz bahsi geçen güç dengesinin tüm elemanlarına sunulmaktadır.

Davut ÇEKMECELİOĞLU

Türk Tıp Öğrencileri Uluslararası Birliği
Yönetim Kurulu Başkanı 2010/11

DÜNYA'DA VE TÜRKİYE'DE SAĞLIK HAKKI

Sağlık hakkı, en temel hak olan "Yaşama Hakkı"ndan kaynak alan ve küresel ölçekte İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Birleşmiş Milletler Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesiyle; Avrupa'da Avrupa Sosyal Şartı, Avrupa Temel Haklar Sözleşmesi; ülkemizde Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile güvence altına alınmış, vazgeçilemez, devredilemez bir insan hakkıdır.

Genel sağlık sistemi, sosyal devlet anlayışının bir gereği olarak sağlık hizmetine ulaşmada ve sağlık hizmeti sunumunda yurttaşlar arası eşitlik sağlamalıdır.

Sağlık hakkı, hukuken, herkesin doğuştan sahip olduğu bir hak olup, eşit sunulması gerekirken, maalesef;

- Coğrafi\bölgesel farklılıklar
- Kültürel\dinsel\geleneksel nedenler
- Sosyal güvenlik sistemlerinin doğurduğu eşitsizlik
- Adaletsiz gelir dağılımı
- Ayrımcılık (etnik, dinsel, siyasi, kültürel, mesleki vs.)
- Eğitim düzeyinin düşüklüğünden kaynaklanan sağlık bilinci yetersizliği
- Uluslararası ilaç şirketlerinin insani değerleri öncelikli kılmayan politikaları benzeri nedenlerle herkes eşit derecede bu hakka ulaşım sağlayamazken,

daha gelişmiş ülkelerde;

- Sağlık sektörünün piyasalaşması
- Yoğun göç alımı
- Neo-liberal hükümet politikalarının gereği olan özelleştirmeler ile desantralizasyon gibi nedenler,

gelişmemiş ülkelerde ise;

- Ekonomik ve politik sorunlar
- Salgın hastalıklar
- Sağlık çalışanlarının yoğun beyin göçü ve düşük standartlı sağlık eğitimi nedeniyle yetkin sağlık işgücü eksikliği
- Araştırma geliştirmenin yeterli olmaması, dışa bağımlılık
- Sağlık tesislerinin nitelik ve nicelik olarak azlığı, dengesiz dağılımı
- Muhafazakar toplum, batıl inançlar
- Temel gereksinimlerin (gıda, barınma, güvenlik...) sağlanamaması benzeri nedenler dikkat çekmektedir.

Bu durumun geliştirilmesi için devletlere, sivil toplum kuruluşlarına, eğitim kurumlarına, hekimlik meslek örgütlerine, bireylere, medyaya ve uluslararası sağlık kuruluşlarına büyük görev düşmektedir.

- ✓ Sivil Toplum Kuruluşları, bağımsız ve tarafsız olarak sağlık hakkının savunuculuğunu yapmalı ve bu hakkın evrensel olması için tüm güçlerini kullanmalıdırlar.
- ✓ Eğitim kurumları, temel sağlık eğitimini herkese vermeli, hakkını arayabilen bireyler yetiştirmeli ve tüm sağlık personeline yüksek standartlarda bir hizmet içi eğitimin verilmesini sağlamalıdırlar.
- ✓ Hekim Meslek Örgütleri, hükümetlerin doğru sağlık politikaları oluşturabilmeleri için yönlendirici olmalı; sağlık işgücünü hizmet, eğitim ve araştırma alanlarında denetlemeli gerektiğinde yönlendirmelidir.
- ✓ Medya Kuruluşları, sağlık alanında dezenformasyonu önlemek açısından duyarlı davranmalı ve sağlık hakkı bilincini artırmaya yönelik faaliyetlere destek vermelidirler.

- ✓ Toplum sağlık hakkını örgütlü olarak talep etmelidir. Hak eğitimi, talep mekanizmaları kurulması ve örgütlenme konusunda cesaretlendirme, sağlık hizmeti gereksinimi belirleme, hizmet planlama sürecine katılma yolları ve uygulamalarının geliştirilmesi gerekmektedir.
- ✓ Karar alıcı merciler, sağlık politikalarının oluşturulması sürecinde toplum çıkarlarını gözetmeli ve tüm paydaşların karar alma mekanizmalarına katılımlarını sağlamalıdır.
- ✓ Koruyucu ve geliştirici sağlık hizmetleri ön planda tutulmalıdır.
- ✓ Uluslararası Sağlık Örgütleri; uluslararası sağlık dayanışmasını teşvik etmeli, bildirim ve uyarılarda bulunmalı, ihtiyaç duyulan yerlere temel sağlık hizmetlerinin götürülmesine yardımcı olmalıdır.
- ✓ Hastaların, haklarına hâkim olacak bilgi düzeyine getirilmesi, sorumluluk sigortası zorunluluğu gibi olumsuz görünen bir sistemin daha doğru çalışması için gerekli alt yapıyı oluşturacağı göz önünde bulundurulmalıdır.
- ✓ Sağlık hizmetlerine herkesin eşit ve ücretsiz erişiminin yanı sıra; sağlıklılığın toplumsal belirleyicilerine eğitim, insana yaraşır bir evde barınma, çalışma, gelir sağlama, sağlıklılığı destekleyen sürdürülebilir bir çevre, barış ortamı vb.) de erişimde adaletin, sağlık hakkı kapsamında olduğu unutulmamalıdır.

Tüm bu şartlar dikkate alındığında, sağlık hakkının herkes için mevcut olması amacıyla ideal sağlık sisteminin; planlanma aşamasına tüm paydaşların (kamu, özel, sivil toplum) katıldığı, ulaşılabılır, uygulanabilir, sürdürülebilir, nitelikli, herkese standart hizmet verebilecek kapasitede, güven verici, gelişime açık, koruyucu sağlık hizmetlerinin öncelikli olması gerektiği vurgulanmaktadır.

TÜRKİYE'DE DEĞİŞEN SAĞLIK POLİTİKALARI

1961-1980: Sağlık hizmetlerinin devletin önemli bir ödevi olduğu, 'toplumsal yarar olarak sunulması', *sosyalleştirme* başlığı altında anayasal bir sorumluluk olarak benimsenmiş bir dönem iken; 1980-2003 arası geleneksel merkezîyetçi ve bürokratik yönetim anlayışının ve değişen devlet yapılanmasının getirdiği örgütsel ve finansal sorunları aşma doğrultusunda genel sağlık sigortasını ve performans yönetimini oluşturmaya yönelik tartışmalar yoğunluk kazanmasına rağmen, ağırlıklı olarak önceden benimsenen sosyalizasyon politikalarının tekrarlandığı, ancak başarısız olduğu bir dönem olmuştur.

2003 yılı itibarıyla 'Sağlıkta Dönüşüm Programı' adı altında köklü değişikliklere gidilmiştir. Bu amaçla,

-1. Basamak sağlık hizmetlerinin Aile Hekimliği ile verilmesi

- Sosyal Sigortalar Kurumu, Bağ-Kur, Yeşil Kart, Emekli Sandığı'nın Sosyal Güvenlik Kurumu çatısı altında birleştirilmesi

- Genel Sağlık Sigortası

- Performans Yönetimi uygulamaya başlanırken,

-Kamu Hastaneleri Birliği Tasarısı için alt yapı çalışmalarına devam edilmektedir.

- Sağlık sistemindeki değişen uygulamalar sonucunda artan katkı payları, hastaların sağlık kurumlarına başvurma aşamasında tereddütte neden olarak tedavi sürecini olumsuz yönde etkileme riski taşımaktadır.
- Sağlık hizmetlerinin ticari kaygı güden fiyatlandırılması, sağlık uygulamaları ve farklı hekimlik disiplinleri arasında bir üstünlük yarışına yol açabilir.
- Performans yönetimi sistemi asistan hekim ve öğretim üyesi rekabetine yol açabileceği sebebiyle önemli tehlikeler arz etmektedir.

- SSK, Bağ-Kur, Yeşil Kart ve Emekli Sandığı'nın SGK çatısı altında birleştirilmesi sonucunda hastaların sağlık hizmetine ulaşmasını kolaylaştırmaktadır, ancak dengeli bir dağılım sağlamamaktadır. Oluşturulan prim havuzu herkes için adil ve eşit bir hizmete dönüştürülmektedir.
- Sağlık kurumlarındaki basamak sisteminin ortadan kalkması sonucunda hizmet kalitesi görece olarak düşmektedir.
- Aile Hekimliği sistemi ile hekimin sorumluluğu altına giren işletmecilik yükümlülükleri sonucunda doğan maddi kaygılar, sağlık hizmeti sunumunun kalitesini olumsuz etkilemektedir. Bu sorunların benzeri, kamu hastanelerinin birleştirilmesi ile 2. basamak sağlık hizmetinde de görülme tehlikesi söz konusudur.
- ✓ Sigorta geri ödeme sistemi gereksiz tanı yöntemlerini önlerken, hekimlerin sağlıklı karar vermesinin önüne geçmemelidir. Prim, katkı payı vb. maddi konular sağlık hizmetlerinin vatandaşlara sunumunda belirleyici unsur olmamalıdır.
- ✓ Ücretlendirme sisteminde hekimler arası eşitlik göz önünde bulundurulmalıdır. Hekimlere verilecek net maaş hekimlerin belli bir yaşam kalitesini sürdürmelerini sağlayacak miktarda olurken, performans yalnızca teşvik edici oranda olmalıdır. 'Emekliliğe yansıtma'nın farklı bir alternatif olacağı önerilmektedir. Sistem dahilinde ücretlendirme yapılacak işlemlerin, hekimlik disiplinleri bazında nicelik ve nitelikleri özenli bir şekilde düzenlenmelidir.
- ✓ Performans yönetimi sisteminin maddi kaygıları öncelikli kılması nedeniyle öğretim üyelerinin asli görevleri olan eğitim, öğretim ve bilimsel araştırmayı aksatmalarını engelleyecek yönde iyileştirmeler yapılmalıdır. Aksi gidişat, kompleks vakalardan kaçınarak basit işlemlere yönelme itibarıyla pratik tıp eğitiminin kalitesinde bir düşüşe yol açma riski taşımaktadır. Bu sebeple mevcut yapısal sorunları ile devamlılığı mutlak şartta kaldırılmasını gündeme getirmelidir.
- ✓ Sağlık Bakanlığı, sağlık hizmetini sunmada birincil sorumluluğu üstlenmeye devam etmelidir.
- ✓ Sağlık Hizmetleri dahilinde gerçekleştirilen tıbbi uygulamalar, kayıt altında tutulmalıdır. Tutulan kayıtların arşivlenmesi yasal güvenceye alınmalıdır .
- ✓ Üçüncü basamak sağlık hizmetlerinin iyileştirilebilmesi için, 1. ve 2. basamak sağlık hizmetleri etkin bir şekilde uygulanmalıdır. Bu kapsamda 1980 yılından bu yana uygulamaya geçirilmeye çalışılan sağlık hizmet ilkelerinin yerelleştirilmesi benimsenmelidir.
- ✓ Sorumluluk sigortasının hekimler için zorunluluğu kaldırılarak, tıbbi hata ihtimali daha fazla olan disiplinler için sigortanın gerekliliği özenle vurgulanmalıdır. Sorumluluk sigortası kapsamında muhatabın hekimden ziyade çalıştığı kurumun olması, sistemin işlerliği açısından önemli bir iyileştirme olacağı düşünülmektedir.
- ✓ Getirilen zorunlu mesleki sorumluluk sigortası yaptırımıyla, bugün maddi kaynakların sağlık sektöründen sigorta sektörüne kayması muhtemeldir. Bu da ülkemizdeki sağlık hizmetlerinin gelişmesi için temel olabilecek çalışmalara (sürekli eğitim, bilimsel projeler vb.) ayrılacak kaynakların azalmasına sebep olabilecek olup dikkatle üzerinde durulmalıdır.

TÜRKİYE'DE HEKİMİN SORUMLULUKLARI

Hekimin mesleki çalışmasında; hekimlik meslek kurallarına- deontolojiye uygun davranması, hasta haklarına özen göstermesi, kötü hekimlik uygulamasından kaçınması, bilgi ve deneyimini sürekli geliştirmesi, hizmet sunumunda daimi dikkat ve özeni taşıması, hekimin hukuki sorumlulukları kapsamındadır. Hekimin mesleğini icra ederken ilgili kanunlarda tanımlanan suçlarından dolayı ortaya çıkan sorumlulukları da hekimin cezai sorumlulukları olarak adlandırılır.

Hekimin;

- İsteği dışında(taksir) ya da kasıtlı olarak hastaya yanlış tedavi uygulaması
- Hastayı yetersiz bilgilendirme, onamın yeterli aydınlatma olmaksızın alınması
- Hastaya karşı tutumunun yeterli özen ve saygı taşıması
- Hastanın kişisel bilgilerini, eğer hayati bir durum söz konusu değilse, hastanın isteği dışında ya da haberi olmaksızın bir başkasına vermesi
- Resmi belgelerde sahtecilik yapması
- Bıçak parası ve rüşvet alması
- Ötenazi yapması
- Ayrımcılık yapması
- Hasta üzerinde, hastanın rızası olmadan deney uygulanması veya deneyin hayvanlar üzerinde yeterince uygulanmaksızın insanda uygulaması
- Kişinin rızası olmadan genital muayene yapması
- Hekim/hasta ilişkisinde mesafesini korumaması
- Tespit ettiği bir sağlık suçunu ilgili makamlara bildirmemesi
- Organ ve doku ticareti yapması
- Gebeliğin 10. haftasından sonra tıbbi endikasyon bulunmaksızın kürtaj yapması gibi durumlarda; hekim bir takım cezai yaptırımlarla karşı karşıya kalabilmektedir.

- ✓ Hekim adayının mesleki yaşamında uygulamada bir takım hukuki sıkıntılar yaşamasına engel olabilecek etkin bir çözüm olarak tıp fakültelerinin müfredatlarına hekimin hukuki ve cezai sorumluluklarını içeren ilgili derslerin dahil edilmesi özenle vurgulanmaktadır.
- ✓ Tıp fakültesi öğrencilerinin üzerlerindeki yoğun stres ve beklenti, başarısız oldukları durumlarda onların mesleklerine karşı inanç ve etik değerlerini zamanla yitirmelerine neden olmaktadır. Bu durum itibarıyla hekimin mesleğini icra ederken, ihmalkârlık ve hata olasılığını arttırma riski; iletişim becerileri ve etik başlıklarının özellikle klinik dönemde aktif ve etkin örnekler çerçevesinde müfredat kapsamına alınmasıyla azaltılabileceği dikkat çekmektedir.
- ✓ Hekimin, gelişen ve değişen tıp bilimlerini takip etmemesi sonucu mesleki yetersizliği ile sorumluluklarını ihmal etmesi söz konusu olabileceği, bu doğrultuda cezai yükümlülükler altında kalabilir. Hekimin mesleki bilgilerini sürekli güncel tutmasını sağlayacak çalışma şartlarının sağlanması gerekliliği şiddetle vurgulanmaktadır.
- ✓ Sağlıkta dönüşüm programı çerçevesindeki hasta yoğunluğunun artması, beraberinde yoğun mesai yükünü getirmektedir. Artan talep ve performans dayalı ödeme baskısının getirdiği ağır çalışma koşullarının, hekimin biyolojik fonksiyonlarını olumsuz yönde etkilemesi ile ortaya çıkabilecek taksir ile cezai sorumluluk durumlarında; yaptırımların bu bakış açısı ile değerlendirilmesi insan hakları kapsamında bir gerekliliktir.
- ✓ Kamu hastaneleri, özel sağlık kuruluşları veya özel muayenehanelerinde çalışan hekimler maddi çıkarları göz önünde bulunduran ve etik olmayan uygulamalardan kaçınmalıdırlar.

- ✓ Bu kapsamda toplum değerleri gözetilerek koşulların eşit olduğu sağlık kuruluşları arası sevk inisiyatifinde, hekimler sağduyulu olmalıdırlar. Rekabet değil dayanışma ilkesel olarak benimsenmelidir.
- ✓ Tıp fakültelerinin kontenjan artırımı, tıp eğitimini olumsuz yönde etkileyerek bilgi ve beceri donanımları ile kalifiye hekimlerin yetişmesine engel olmaktadır. Hekim adayının mesleki yaşamında cezai sorumluluğa neden olabilecek sebepler arasında tıp eğitiminin bahsi geçen risk faktörü göz önünde bulundurulmalıdır.
- ✓ Caydırıcı cezalar, organ ticareti kapsamında hekimin hukuki ve cezai sorumluluklarının daha fazla bilincinde olmasını sağlayabileceği ortaya konmuştur. Bu bağlamda, organ bağışını teşvik girişimleri toplumsal soruna dair önemi dikkat çekmektedir.
- ✓ Hekimlerin, mesleki uygulamaları sırasında suça neden olabilecek olası girişimleri nedeniyle tazminat ödemeleri gerekliliği, sigorta sisteminden etkin yararlanılması ve "Aydınlatılmış Onam" kavramının göz ardı edilmemesi etkili bir çözüm yolu olacağı vurgulanmaktadır.

HEKİM HAKLARI

- Hekim hakları ülkemizde özel olarak tanımlanmamış ve mevzuatta düzenlenmemiştir. Bu nedenle ne hastalar ne de hekimler hakları ve çalışma koşulları hakkında yeterli bilgiye sahip değildir.
- Hekimler yetersiz fiziksel koşullarda, yoğun stres altında ve uzun mesai saatleri boyunca çalışmaktadırlar. Buna rağmen yeterli maddi ve manevi karşılığı alamamaktadırlar. Buna bağlı olarak tıp fakültesi öğrencileri ve hekimlerin bahsi geçen yaşam koşullarına alışması ve benimsemesi zor olmaktadır.
- Tıbbi hata, komplikasyon veya üçüncü kişilerin sebep olduğu pek çok yaralanma ve ölüm olgusunda; hekimler hiç tartışılmadan ve araştırılmadan basın tarafından suçlanmakta; hem kendilerinin hem çalıştıkları kurumların isimleri zarar görmektedir.
- Son zamanlarda hekime şiddet içeren davranışların sayısı artmaktadır.
- Sağlıkta dönüşüm programı kapsamındaki zorunlu mesleki sorumluluk sigorta mevzuatı hekimlerin aleyhine işleyebilme ihtimaliyle sağlığın iyileştirilmesine ayrılan bütçenin suiistimal edilme riskini taşımaktadır.
- ✓ Hekim hakları ve hekimlerin çalışma koşulları tanımlanmalı ve standardize edilmelidir. Bu standardizasyonda hekimlerin görüşleri birebir alınmalı ve sağlık hukuku konusunda profesyonel olarak çalışan hukukçulardan yardım alınmalıdır. Çalışma koşulları iyileştirildikten sonra hekim ve hasta hakları dengeli ve uyumlu hale getirilmelidir.
- ✓ Hastaların, hekim hakları ve çalışma koşullarını bilmesi sağlanmalıdır.
- ✓ Hekimlerin çalışma süreleri hekimde fiziksel ve/veya ruhsal bir sorun oluşturmayacak şekilde insani ölçütler arasında olmalıdır. Oluşturulacak yeni sistemde hekimler verdikleri hizmetin niteliği, niceliği ve ülkemiz koşulları göz önünde bulundurulurken hak ettiği maddi ve manevi karşılığı bulmalıdır.
- ✓ Suçu yargı tarafından kesinleştirilmeyen bir kişinin suçlu olarak gösterilmesi, yargı kararını etkileyebileceğinden; basın ve yayın organları bu gibi durumlarda dikkatli davranmalıdır. Aksinin gerçekleştirildiği durumlarda hekimler basına karşı haklarını aramalı ve bu süreçte başta sağlık bakanlığı olmak üzere istihdam edildikleri kurumları ve meslek örgütleri hekimlere destek olmalıdır.

- ✓ Hekime yönelik şiddetin azaltılması için; hastanelerde güvenlik önlemleri geliştirilmeli, hekime uygulanan şiddete karşı yaptırımlar artırılmalıdır.
- ✓ Hekimlerin kaliteli sağlık hizmeti sunumu kapsamında insani çalışma saatleri içeren bir düzen içerisinde ücretlendirilen, sürekli mesleki gelişimi teşvik edici, hasta ve bağlı bulunduğu kurum arasında güvene dayalı sağlık ortamında hata ve zararların telafisini içeren sosyal ve ekonomik hakların korunduğu bir iş güvencesine ihtiyaç duydukları bilinmelidir.

Referanslar:

- 1) http://www.who.int/social_determinants/hiap_statement_who_sa_final.pdf
- 2) Hekim Sorumluluğu ve Tıbbi Malpraktis. TUĞCU H., YORULMAZ C., KOÇ S. Klinik Gelişim
- 3) Küreselleşme ve Sağlık. YILDIZ H., TURAN M. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi.36 (1) 39-41, 2010
- 4) Küreselleşme Sürecinde Değişen Devlet Anlayışında Kamu Hizmetlerinin Dönüşümüne: Sağlık Hizmetlerinde Piyasa Mekanizmaları. ENER M., DEMİRCAN E. Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi. 2008, C.13, S.1 s.57-82.
- 5) Tıp/Sağlık Hukuku Mevzuatı. H. Hakeri, Y. Ünver, Ö. Y. Çakmut .Hukuk Kitapları Dizisi: 1010. ISBN:978-975-02-1225-3
- 6) Türkiye’de Sağlık Hizmetlerinin Dönüşümü ve Yerinden Yönetimi. Erençin A., Yolcu V.
- 7) Sağlık Hizmetlerinde Önceliklerin Belirlenmesi: Türkiye’de Öncelik Belirleme Sürecinde Rol Alan Tarafların Görüşleri Ve Sağlık Politikalarına İlişkin Değerlendirmeleri. TOP M.
- 8) http://www.ttb.org.tr/kutuphane/scs_kongre.pdf#page=39
- 9) http://www.ttb.org.tr/kutuphane/tamgun_2011.pdf
- 10) http://saglik.nilufer.bel.tr/pdf_doc/saglik_reformu.pdf
- 11) Sağlıkta Dönüşüm: Eleştirel Bir Değerlendirme. Elbek O. Adaş E.B. Psikiyatri ve Sağlık Politikaları

Bildirgenin Son Halini Kalemeye Alan;

Davut ÇEKMECELİOĞLU
TurkMSIC Yönetim Kurulu Başkanı 2010/11

Davut ÇEKMECELİOĞLU

I.TÜRK TIP ÖĞRENCİLERİ ULUSLARARASI BİRLİĞİ SEMPOZYUMU KATILIMCI LİSTESİ

ANIL ERGİN	ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	ARGIN KUBİN	EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)
DİCLE BÜYÜKTAŞKIN	ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	GÜÇLÜHAN UÇAR	EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)
SELİN BAYBURT	ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	YİĞİT YILMAZ	EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)
BİLAL YILDIZ	ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	ERHAN DÜŞÜNMEZ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
MURAT AKSOY	ACIBADEM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	SEFA KIRAS	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
BURÇİN ÇAKAN	ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	ÇİHAH GENÇ	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
FATİH AYGÜNEŞ	ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	ERKAN DİRİM	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
GÖKÇE SÖNMEZ	ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	HİDAYET ŞENER	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
OĞUZHAN DEMİREL	ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	MUSTAFA BATUHAN YERLİKAYA	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
BURÇAK AYDIN	ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	RUKEN DEMİRKOL	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
AYLİN SÖNMEZ	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	YUNUS KAMİL SERTKAYA	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
ÖZNUR BURAN	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	YUSUF DURSUN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
CAN AKYILDIZ	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANTALYA)	ŞULE SELİN AKYAN	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (KAYSERİ)
HATİCE DEMİR	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANTALYA)	DAMLA SEBHAN ÇELEBİ	ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
ASLIHAN KARA	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANTALYA)	MUHAMMED ERTUĞRUL ŞENTÜRK	FATİH ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
EGEMEN ŞEN	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANTALYA)	MÜCAHİT ŞENTÜRK	FATİH ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
METİN YEŞİLTEPE	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANTALYA)	GİZEM SERAY KILIÇ	FATİH ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
ENES ERUL	ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	ALMİLA KANAT	GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
GAMZE DEMİREL	ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	AYŞE ÖNAL	GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
NİLAY KORGAL	ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	MERVE EREN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
ÖMER SERKAN KARA	ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	MERAL KIRMIZI	GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
ZİHNİ MERT DUMAN	ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	NAGİHAN ÖCAL	GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
BORAN YAVUZ	ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	FIRAT BÜYÜKTAŞKIN	GAZİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
ÇAĞRI ULUKAN	ANKARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	AHMET AŞÇI	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
ALPER BÜLBÜL	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)	ESMA ÇİHAN	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
OĞUZ KIZILKAYA	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)	HATİCEGÜL TUNCER	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
ARINÇ ÖZTÜRK	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)	ÖZGE SULAR	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
BURAK GÜLŞEN	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)	RIZA BERKER ÖZBEK	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
BURCU SİMAY ÖZDEN	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)	SONER DEMİR	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
ERENCAN GÜNDOĞDU	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)	VOLKAN TUMER	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
PINAR KOÇ	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)	YAPRAK ÖZÜM ÜNSAL	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
SEVECEN KAPLAN	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)	CEM ÇÖTELİ	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
BURCU AKINCI	CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MANİSA)	UZAL UYSAL	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
CAN UÇ	CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MANİSA)	İLKNUR AYDAR	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
SAMİCAN ÖZMEN	CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MANİSA)	TUĞÇE ÜNALAN	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
SONER UYANIK	CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MANİSA)	HÜLYA ŞAHİN	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ANKARA)
TOROS TAŞKIN	CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (MANİSA)	DORUKHAN BERKER	İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
ANIL ERÇİNS	CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (SİVAS)	GİZEM AY	İSTANBUL BİLİM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
AHMET UMUT YUVACI	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ADANA)	MERVE DERMENCI	İSTANBUL BİLİM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
RUKİYE ESRA KARAKUŞ	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ADANA)	SEMA BAĞHAKİ	İSTANBUL BİLİM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
SELİN DEMİRCİOĞLU	ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ADANA)	ECE BEDİR	İSTANBUL BİLİM ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
BENGİSU AKYOL	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)	BARİŞ ÇANKURTARAN	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ
ECE KURUL	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)	BEGÜM ÇALIM	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ
GÖKÇE BELGE	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)	CANSU UÇAR	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ
GÖKER UTKU DEĞER	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)	ÇAĞLA ŞİŞMAN	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ
HATİCE ÖZDAMAR	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)	EGE ALKAN	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ
HAZAL DURSUN	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)	EZGİ EMRE	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ
HİLMİCAN ULMAN	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)	FİLİP PASLANMAZ	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ
SELİN BULUT	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İZMİR)	MELİS BAYKARA	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ

UĞUR TOPÇU	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ	DAMLA GENÇEL	MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)
ZEYNEP ALPOĞUZ	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ	METE ERCİS	MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)
ZEYNEP MERVE GÖKBUKET	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ	GİZEM EZGİ SATICI	MERSİN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
DAVUT ÇEKMECELİOĞLU	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ	DOĞAY NURTAÇ ÖZMÜŞ	MERSİN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
MURAT AYDIN	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ	FAHRETTİN AYDIN	MERSİN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
A. GÖRKEM GÖKÇELİOĞLU	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	PELİN YENİLMEZ	MERSİN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
ARI DEMİREL	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	SEHER TÜRK	MERSİN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
BURAK ELKIRAN	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	MAHİR BAHÇECİ	MERSİN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
DİREN BEZEK	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	MERVE HİRAL CEREN	MERSİN ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
DOĞAN YILMAZ	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	FATİH GÜVEN	NAMIK KEMAL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (TEKİRDAĞ)
ELİF TARİHÇİ	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	SEREN ERMİŞ	NAMIK KEMAL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (TEKİRDAĞ)
ERTUĞRUL SARAL	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	BERKE TEMEL	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
GÜNEŞ PARLAKGÜL	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	GÖZDE ÇAPAR	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
İREM İLHAN	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	ÖMER FARUK SAĞLAM	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
NİHAN NİZAM	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	SAMET YILMAZ	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
ORÇUN ALPAY	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	VUSLAT YUSİFOV	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
DOĞAN YILMAZ	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL TIP FAKÜLTESİ	OZAN EMRE TORUN	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ MERAM TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
CANSU SURAT	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	AHMET SANDIM	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
DOĞUKAN ARI	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	ARDA KARAKAYA	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
SEDAT AYBARS NAZLICA	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	AYLİN BAL	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
GÖZDE GAMZE YETKİN	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	CEREN SUNTUR	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
İŞİL ÇULHA	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	DİLARA SARITEPE	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
MELİKE KEFELİ	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	ELİF ÇİFTÇİ	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
OĞUZHAN YAMANER	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	MEHMET SİNAN ÜNVER	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
ÖZGE İRMAK YILDIRIM	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	ÖZGE YARDIMCI	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
PINAR AKHANLI	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	ŞEYMA KEŞKÜŞ	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
DEMEY ALAY	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	ŞİRİN KALAY	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SELÇUKLU TIP FAKÜLTESİ (KONYA)
MERTCAN TOMRUKÇU	KARAEMLAS ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (ZONGULDAK)	H. SİNA TÖNGE	SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
ALP MATUR	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	ZİYA KOKARAĞAÇ	SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
AYDAN YAŞAR	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	ALICAN ÖZÜAĞ	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
AYŞEGÜL YABAŞ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	BARÇIN BARI	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
BURCU SOLMAZ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	BERKSU ÇÜREBAL	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
FATİH KULA	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	CAN İNCEMAN	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
HANDENUR TUŒ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	EREN DUYAR	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
HAZAL CEREN AK	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	HANDENUR AKSOY	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
İPEK SARIKAYA	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	MUHAMMET MESUT KERVAN	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
OĞUZ BÖLÜK	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	NEŞE ULUSOY	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
ORKUN DİNÇ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	OKTAY DOKUZ	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
SAFA CANŞİ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ	RÜYA USTAMEHMETOĞLU	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
ELİFNUR BİÇER	KOÇ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	AHMET HAKAN	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
EROL CAN BAYRAKTAR	KOÇ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	BÜŞRA TOK	TRAKYA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (EDİRNE)
BURÇAK BİLGİN	MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	YELDA ÖĞÜTMEN	UFUK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
DAVUT KULUS	MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	ECEM SARAÇOĞLU	UFUK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
ERCAN KAYA	MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	SEZİN EDA KARSLI	UFUK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
FATİH MERT DOĞUKAN	MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	SİNEM ÖZMEN	UFUK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
HALİL BERKÇANGA	MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	ŞERMİN TEKİN	UFUK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
ÖZLEM MELİKE ABANOZ	MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	BAŞAK BAYRAKTAR	UFUK ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ
BÜŞRA EJDEROĞLU	MARMARA ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)	İDRİS TAŞ	YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ (İSTANBUL)

